

ме е разбралъ криво, ако мисли да съмъ казалъ, че когато се констатира за подсъдимия и друго прѣстъпление, не помѣстено въ обвинителния актъ, то съдѣтъ можатъ да наложи наказание и за него. Такова тълкуване на закона ще биде много изнасилвано. Ето азъ какво искамъ да кажа: въ обвинителния актъ се сочать обстоятелствата, които изобличаватъ подсъдимия въ извѣстни прѣстъпления, но, по погрѣшка, е пропустнатъ или криво посоченъ закона, който наказва нѣкои отъ тѣхъ. Въ та-къвъ случай може да се исправи това, като се приложи закона и за тѣзи прѣстъпления. А за това е нуждно да се поставятъ въ въпросния листъ въпроси и за тѣхъ, защото това се прѣдписва отъ 715 членъ, който казва, че не само доводите на обвини-телния актъ служатъ за основание на виновността или неви-новността на подсъдимия, но още и ония, които сѫ констатирани на съдебното дирение или се поясняватъ отъ заключи-телните прѣдъвия. Прѣдставете си, че извѣстно прѣстъпление азъ съмъ го квалифициралъ неправилно и искамъ наказанието, прѣвидѣно въ 49 членъ; съдѣтъ поставя въпроси, като взема за основание обвинителния актъ; разумѣва се, че на въпроса – виновенъ ли е подсъдимия въ прѣстъпление, наказуемо по 49 чл., ще отговори: не. Слѣдъ това, поставя се другъ въпросъ, който да обема дѣйствителната вина и на него отговаря, да кажемъ, утвѣрдително. Но-нататъкъ съдѣтъ намира, че спорѣдъ обстоя-телствата, изложени въ обвинителния актъ, по отношение на подсъдимия сѫществува и трето прѣстъпление, което се е напълно доказало на съдебното слѣдство, но за него не е посо-ченъ въ обвинителния актъ надлѣжния законъ. Въ та-къвъ слу-чай, ако за това прѣстъпление наказанието по закона е по-ма-ловажно отъ онова за първото прѣстъпление, то съдѣтъ нѣ връща дѣлото назадъ; а ако е по-голѣмо, то го връща за впи-ванието му въ надлѣжния обвинителенъ актъ. Разглѣданъ този въпросъ отъ защитата, постави се въ съвѣршенно друга форма. Другъ е впроса, ако едно прѣстъпление е съвѣршено чуждо за дѣлото и слѣдитъ му за пръвъ пътъ се откриватъ. Тогава нито обвинителната властъ, нито съдѣтъ можатъ да търсятъ изобличащи данни по едно обвинение, за което не се спомѣ-нува нищо въ прѣдварителното слѣдство. Въ такъвъ случай на съда оставя да примѣни единъ съвсѣмъ другъ законъ, именно членъ 737. Ето какво казва този членъ: „Ако при съдебното дирение се откриятъ обстоятелства, които възбуждатъ отговор-